

GYŐZTES FUTÁS 2.

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
2018. augusztus 19.

Folytatjuk a múlt vasárnapi üzenetet, mert nem sikerült befejezni. Nagyon sokan álltok hitben, és lehet, hogy sokan ültök itt, akik azt gondoljátok, hogy hát mi van azzal a sok ígérettel, amit Isten ígért nekem? Én már mióta imádkozom, mióta hitben állok? Mióta hitben állok a gyógyulásomért? Mióta hitben állok egy dolog miatt Isten előtt, és valahogy nem jönnek a válaszok. Mi van? Mi történt? Isten elhagyott engem? Isten nem szeret engem? Vagy mit tettem rosszul? Mit csináltam rosszul? Talán valami olyan bűn van az életemben, ami ezt megakadályozza? Elkezdted vádolni magadat, és sok minden jár az ember fejében ilyenkor. Vagy talán azon gondolkodol, hogy kellene keresni valakit, valaki pásztort, vagy valakit, aki majd imádkozik helyetted, akit majd talán Isten jobban meghallgat, mint téged. Vagytok itt ilyen gondolatokkal? Hiszem, hogy nem sokan, de néhányan lehet, hogy így jöttetek ide. Éppen ezért egy kicsit ma körülnézünk, hogyha Isten ígéretei nem teljesednek be, nem biztos, hogy a nagyon nagy dolgokat kell keresni. Egy dolog biztos, hogy nem arra kell gondolni, hogy Isten elhagyott, nem hallgat meg, és nem szeret téged. Sajnos vannak ilyen üzenetek.

Aztán nagyon sokan az ördögöt okolják, hogy állandóan az ördöggel vitatkoznak, az ördöggel veszekednek, és mindent ráfognak, hogy az ördög tette. Persze, minden rossz dolog mögött ott van az ördög, de nem mindig ezek állnak a dolgok háttérében. Néha olyan apró, olyan egyszerű dolgok, olyan gyufaszálak akasztanak meg téged az Istennel való járásodban, illetve az áldások beteljesedésében, amire nem is gondolunk. Nem Isten az oka, nem az ördög az oka, hanem némelyik olyan halott cselekedet, olyan hústesti cselekedet, vagy olyan rossz szokás, ahol csak apró pici módosításokra van szükségünk. Bizony a Biblia foglalkozik ezzel, úgyhogy ma erről lesz szó egy kicsit. Azért, mielőtt bárki elbizonytalanodna, a János 3. levelét kérném kivetíteni, hogy teljes bizonyosságunk legyen arról, hogy Isten szeret téged, meg akar áldani, és azt akarja, hogy neked egy jó életed legyen. Senki nem szeretné ezt annyira, mint az Atya. Az Atyának nagyobb hite van benned, mint neked saját magadban. Ehhez olvassuk el ezt az igeverset.

3János 1,2-4.

2. Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.

Mit mond itt János? Miért imádkozik? Azért, hogy gyarapodjál. Azért, hogy növekedjél. Isten a gyarapodást, növekedést adó Isten. Azt szeretné, hogy jó egészségben legyél, mint ahogy a lelked is gyarapodik. A lélek alatt az eredeti görög pszichét írt, vagy pszichózt, de kiírtam ide, elég sok időt töltöttem a görög szótárral. Nagyon jó dolog, ha fölmentek az internetre, ott meg lehet nézni a görög fordítást, a görög eredeti szavakat. Itt gyakorlatilag a gondolkodásunk, a gondolkodásmódunk változásáról, gyarapodásáról van szó. Isten a gondolkodásmódunkat, gondolkodásunkat is szeretné átformálni az Ő Igéjéhez.

3. Mert felettébb örültem, amikor atyafiak jöttek és bizonyosságot tettek a te igazságodról, úgy, amint te az igazságban jársz.

Amikor mi az igazságban járunk, akkor az az igazság, hogy meggyógyultunk Krisztus sebeiben. Ha a testeden mégis tünet van, az atoknak valamelyik tünete van, az egy tünet, de az nem az igazság. Tehát mi az igazsághoz ragaszkodunk, és az igazság megismerésre a szabadokká tesz bennünket. Mi nem a betegség tényét tagadjuk, nem a tényeket tagadjuk, hanem a jogát tagadjuk, mert nincs joga ott lenni. Mert az igazság az, amikor a te életed rendben van, a te dolgaid jól mennek. Akkor járunk az igazságban, amikor gyarapodunk, és növekedünk az életünk minden területén, és Isten ezt szeretné. Ez Isten akarata. Isten joggal szeretné, még talán nálunk is jobban szeretné.

4. Nincs annál nagyobb örömöm, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.

Tehát kinek kell járni? Nekünk kell járni az igazságban, igaz? Tehát nekünk van gyakorlatilag egy futásunk, van egy járásunk, és most menjünk a múlt vasárnapi igesorunkhoz. Ez nagyon jó kiinduló verssor. Az Egyszerű fordításban fogjuk megnézni. Nagyon jó az Egyszerű fordítás, és nagyon érthető. Sokkal bővebb, mint ahogy a mi Bibliánkban van, ezért ezt fogjuk megnézni.

1Korinthus 9,24–27. Egyszerű fordítás

24. Tudjátok, hogy a versenypályán sok versenyző fut, de csak egyikük lesz a győztes, és ő kapja a díjat. Úgy fussatok tehát, hogy győzzetek!

Mihez hasonlítja Isten a mi életünket? Egy versenypályához. A versenypályán mik vannak? Akadályok vannak, legyőzendő feladatok vannak. Nehogy azt gondoljátok, hogy az ellenség az életünk folyamán piros szőnyeget fog leteríteni elénk, hogy azon sétáljunk. Jézus mondta, hogy lesznek nehézségeink, hogy jönnek a viharok, fújnak a szelek, de aki a kősziklán áll, az a ház az megáll, és az a ház az megtartatik. Az egész életünk tulajdonképpen nem áll másból, mint feladatok megoldásából. Ahogy éljük az életünket, rengeteg olyan akadály van, amiket le kell győznünk, amiken túl kell, hogy jussunk, és miért kell úgy futnunk, hogy győzzünk? Lehet úgy is futni, hogy valaki nem győz. Lehet úgy is futni, hogy valaki elbotlik az első gyufaszálban, és nem áll föl. Lehet, hogy valaki egy nagyobb akadálnak ütközik, de Isten azt akarja, hogy nekünk egy győztes futásunk legyen. Nézzük a következő igeverset:

25. Minden sportoló, aki a versenyre készül, nagy önuralommal végzi az edzéseket, és minden tekintetben fegyelmezetten él, hiszen meg akarja nyerni a versenyt, hogy megkapja a győztesnek járó koszorút. Az a koszorú azonban nem marad meg örökké, hanem elhervad. Mi ellenben olyan jutalmat fogunk kapni, amely örökké megmarad.

Itt álljunk meg egy pillanatra. Talán sok esetben itt kell keresni az akadályokat, itt kell keresni a beteljesedett ígéretek hiányát, itt kell keresni sok esetben azokat az okokat, amiért Istennek valamelyik ígérete még nem lett valósággá az életedben. Valósággá akkor vált, amikor elfogadtad, és elhitted. De nagyon sokan hosszú idő óta álltok hitben. Ahhoz, hogy valami dolog megtörténjen, ahhoz önuralomra van szükségünk. Nézzetek meg egy sportolót, aki egy úszó, vagy egy maratoni távfutó. Maraton futás 42 km hosszú. Még nem futottam végig, úgyhogy nem tudom. De gondoljátok végig, hogyha megkérdeznék, mondjuk 30 km-nél, hogy érzi magát? Lehet, hogy nem lenne nagyon kedves hozzád, de ő rengeteg edzést végzett ahhoz, hogy végig tudja futni azt a távot, és azon a távon győzni tudjon. Az nem úgy kezdődik, hogy egy bokszoló bemegy a ringbe, és én ma győzni akarok, és elfelejtett edzéseket végezni. Mi történik? Valószínű kap egy olyan pofont, amitől kidől.

Ugyanez a helyzet velünk is. Nem tudom, miért gondoljuk azt, hogy nekünk semmilyen erőfeszítést nem kell hoznunk ahhoz, hogy egy győztes életet éljünk. Mindjárt lesz erről is szó, hogy valamivel nem kell munkálkodnunk, mert a munka elvégeztetett, de van, amiben bizony erőfeszítéseket kell hoznunk. Meg kell értenünk, hogy erőfeszítések nélkül nincs növekedés. Minden növekedéshez szükség van erőfeszítésre. Le kell győzni akadályokat, át kell lépni dolgokat, túl kell jutni dolgokon, és ehhez bizony alkalmassá szeretne tenni Isten bennünket, hogy ezt meg tudjuk tenni. Mindjárt az okokról is beszélünk. Fegyelmezetten kell, hogy fussuk végig a versenyt. Miért? Mert győzni akarunk. Isten is azt akarja, hogy győzzünk, mi is győzni akarunk. Olvassuk tovább.

26. Ezért hát, ami engem illet, úgy futok, hogy a biztos célt mindig a szemem előtt tartom. Úgy küzdök, mint az ökölvívó, aki pontosan eltalálja az ellenfelét, és nem a levegőbe csapkod.

Nézzük, hogy mit mond itt Pál apostol? Úgy futok, hogy a biztos célt mindig szem előtt tartom. Nagyon sok ember cél nélkül kóborol össze-vissza. Nagyon fontos, Istennek is van célja, terve. Gondoljunk bele, hogy Isten a megváltási tervét még a világ alapítása előtt eltervezte. Nagyon sok ember rendszer nélkül él. Nincsen célja, nincsen terve. Körülbelül ez

úgy van, hogy gyere velem, én se megyek sehova. Hogy egy példa: a kőműves hogyan építi a házat? Hát elkezdjük, lerakjuk az alapot, elfogyott a malter meg a téglá, abbahagyjuk. Igaz? Így építkeznek egy kőműves? Nem. Nyilván van egy terv, és van egy cél.

Isten céllal helyezte erre a földre, erre a világra. Nem véletlenül vagy itt. Nem véletlenül élsz Magyarországon, sőt nem véletlenül jársz ebbe a gyülekezetbe. Istennek van egy célja. Van egy terve, amit szeretne beteljesíteni rajtad keresztül. Ezeket a célokat tudnunk kell, ezeket a célokat látnunk kell, mert ha nincs célunk, akkor nincs iránya a cselekvésünknek. Feltétlenül fontos az, hogy legyen egy cél! Ezt a célt mindig szem előtt kell tartanunk. Mi legyen a célunk? Hogy gyümölcsöt teremjünk az örökkévalóságra. Mindannyian örökkévaló jutalmakat szeretnénk gyűjteni. Ez egy cél. Nyilván vannak világi céljaink is, és azokat is szeretnénk elérni, de az sem megy anélkül, ha nem tűzzük ki pontosan a célokat. Azt mondja: Úgy küzdök, mint az ökölvívó, aki pontosan eltalálja az ellenfelét, és nem a levegőbe csapkod.

Miről szól ez az igevers? Arról, hogy lesz egy ellenséged. Lesz olyan valaki, aki meg akarja akadályozni a futásodat, lesz olyan valaki, tudjuk, hogy a gonosz az, aki nem akarja, hogy te célba érjél, és szeretne téged eltávolítani, eltántorítani a célodtól. Szeretne letéríteni az utadról, és szeretne mellékvágányra vinni. Ezt azért teszi, hogy ne tudjál győzni. Tehát van egy ellenségünk, aki akadályozni fog. De néha nincs is szükségünk ellenségre, nagyon sok ember annyira rendszertelenül, annyira terv nélkül, annyira rendetlenül él, hogy az ördögre sincs szüksége ahhoz, hogy bajba kerüljön. Megteszi ezt ő maga, a saját maga káoszában. Erről lesz mindjárt szó egy kicsit. Olvassuk az Igét:

27. Keményen megfegyelmezem és szolgálommá teszem hát a testemet, mint egy sportoló, mert nem akarom, hogy miközben az örömmüzenetet hirdetem, engem kizárjanak a versenyből.

Ki fog kizárni a versenyből? Biztos nem Isten. Isten nem akar téged kizárni a versenyből, hanem mikor tudja valaki kizárni magát a versenyből? Akkor, ha nem szabályszerűen küzd, akkor, ha nem végzi el azokat a dolgokat, azokat az edzéseket, és alkalmatlanná válik arra, hogy tovább a pályán maradjon. Sajnos a gonosz nagyon sok embert kiszorított a versenyből. Nagyon sok embert levett Isten útjáról. Tehát nagyon figyelniünk kell arra, hogy mit teszünk, és tényleg van egy olyan rész, amit nekünk kell megtenni, amit nem Isten fog megtenni helyettünk. Isten nem lesz helyettünk fegyelmezett. Nála rend van. Isten országában nincs káosz. Gondolj bele, ha Istennél káosz lenne, akkor mi lenne velünk. Például ma elfelejtett volna felkelni a nap, vagy a csillagok este, vagy a nap a hold helyén lenne. Istennél nincs zűrzavar. Nála rend van, Ő nem a káosznak az Istene. Isten szeretné, hogy a mi életünk is rendeződne. Múlt alkalommal valakit nagyon izgalomba hoztak a kis rókák. Miről beszélek? Énekek éneke következik. Nem az átmulatott éjszaka utáni dolgokra gondolok. Valaki nagyon mosolyog. Azokra az apró dolgokra, amik megrontják az életünket, hogy ne legyen gyümölcs. Tehát nézzük az Igét:

Énekek éneke 2,15.

15. Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.

Mik ezek a rókafiak? Ezek azok az apró dolgok, a nagyon-nagyon apró dolgok, amik megrágják az életünket. Amik pusztulást okoznak, amik megakadályozzák azt, hogy ne legyen gyümölcs, ne legyen termés. Ha egy kis róka, vagy valami megrágja egy növénynek a tövét, akkor az a növény elpusztul, azon nem lesz gyümölcs. Mik ezek a kis rókák? Múltkor már néhányat említettünk belőle, de nézzünk egy pár dolgot.

Arról van szó, hogy sok-sok apró dolog van az életünkben, sok-sok minden dologban meg kell fegyelmeznünk magunkat. Vannak területek, ahol ezt meg kell, hogy tegyük. Egy párat fel fogok sorolni. De nagyon apró dolgok. Ugye ma reggel is eljöttél ide, és föl kellett, hogy öltözzél. Vannak, akiknek az idővel van problémájuk, vannak, akik nem tudnak döntéseket

hozni, például. Vannak, akik folyamatosan késnek. Van, hogy szanaszét szórjuk a dolgainkat. Nem jól gazdálkodunk az idővel. Nem jól gazdálkodunk a pénzzel. Ha nézünk egy-két dolgot, hogy milyen apróságokon múlik az, hogy rossz helyzetbe kerülünk. Például van, akik nem tud reggel otthonról időben elindulni, emiatt kirúgták a munkahelyéről, mert folyamatosan elkésett. Ezek rossz szokások. Olyan szokások, amik kialakultak egy idő alatt. Egy szokás állítólag – én nem tudom, nem ellenőriztem le, Bibliában nem olvastam – 21 nap alatt ki tud alakulni. Rengeteg olyan rossz szokásunk van, amik akadályoznak bennünket abban, hogy az áldások kiteljesedjenek az életünkben. Ezek azok a területek, ezek az apró kis rókák, amiket meg kell fogni. Néhány kis rókafigat ma megfogunk, és foglyul ejtünk. Ha felismerjük ezeket, óriási áldás lesz az életünkben.

Isten foglalkozik ezzel az Igében, majd fogunk nézni igeverseket is. De nézzünk példát az üzleti életből, egy üzletemberről, vagy legyél egy alkalmazott. Neked is meg kell fegyelmezned magad nyilván. Egy világi konferencián voltam még évekkel ezelőtt, és egy fickó számolt be ott, az egyik üzletember, hogy több milliós üzletet bukott el egyetlen dolog miatt. Elfelejtette feltölteni a telefonját. Ez egy apró dolog, igaz? Apróság. Fölhívták egy üzlettel kapcsolatban, ami hosszú évekre rengeteg embernek ellátást jelentett volna, és képzeld, lemerült a telefonja, beszélgetés közben! Az illető, aki az ajánlatot adta, bemérgesedett, és odaadta másnak a munkát. Egy apró dolog. Egy hanyagság, egy trehányság. Ilyenek vannak az életünkben. Akkor ilyenkor okolják az emberek Istent, meg veszekednek az ördöggel. Nem, hanem ez a mi rendszertelen életünk gyümölcse.

Sokan azt gondolják, hogy amit teszünk, amit cselekszünk, annak nincs gyümölcse. Mindennek, amit teszünk, annak valamilyen eredménye van. Amit most csinálsz, amit most teszel, az vagy a céljaid elérésének az irányába visz, vagy pedig akadályoz. Ez a két dolog van. Mindig meg kell nézni, hogy amit teszünk, amit csinálunk, az a javunkra, vagy a hasznunkra van. Nagyon sok esetben tapasztalunk olyat, hogy valakit kirúgnak a munkahelyről, mert állandóan elkésik, mert elalszik. Ezen a területen is meg tudjuk fegyelmeznünk magunkat, és bizony vannak tanulható dolgok. Vannak erre technikák, vannak erre világi technikák is. De mindenképpen meg kell fegyelmeznünk magunkat, anélkül nem tudunk eredményre jutni. Például valaki ezt úgy tette meg, hogy fölhúzta a csörgőórát, reggel csörgött az óra, fel kellett kelni, munkába menni, puff, már rá is csapott, és aludt tovább. Akkor mindig elkésett, egy idő után megköszönték az áldásos tevékenységét, és fölvettek helyette valaki mást. Ezek apró dolgok. Akkor lehet okolni Istent: Isten, most hol vagy? Hol van a Te áldásod? Mi van az én imáimmal? Meg lehet veszekedni az ördöggel, de az illető hozott egy döntést, és azt tette, hogy az óráját elrakta három méterrel az ágyától, hogy ne tudja reggel lecsapni. Addig csörömpölt, míg kénytelen volt fölkelni. Ezek olyan dolgok, amiket meg kell tenni, és meg kell fegyelmeznünk magunkat ezen a területen.

Pénzköltéssel kapcsolatban is. Nagyon sokan kerültetek, vagy vagytok esetleg, vagy voltunk rossz anyagi helyzetben a rendetlen életünk miatt. Például több pénzt költöttünk, mint kerestünk. Fordult már elő valakivel ilyen? Fordult elő mindannyiunkkal. Ezen a területen, ha nem fegyelmezed meg magad, akkor előbb-utóbb le fogsz szegényedni, és tönkre fogsz menni. Honnan van ez? Világosan írja a Biblia, hogy mindaz a hústest kívánságaiból van. A hústest kívánságait bizony le kell fojtani, a Jakab levél írja: hanem mindenkit édesget és vonja a tulajdon kívánsága. A test mindig a szellem ellen fog törekedni. A hústestnek vannak kívánságai. Van, aki meglát mindent, és megvesz mindent, és a hónap végére nincsen pénze. Sőt van, hogy a hónap elején már kölcsön kér. Egyszer végeztek egy ilyen dolgot is, hogy az egyik illető ilyen helyzetbe került, és valaki elment hozzá, és összeszedte a lakásában azokat a fölösleges dolgokat, amit soha nem használt. Vagy megvette, soha nem használta, vagy alig használta. Egyszerűen összerakta, és iszonyatos összeg jött ki. Tehát ez is egy terület, ahol meg kell fegyelmeznünk magunkat.

Ezek nagyon apró dolognak tűnnek, de nagyon sok bosszúságot, és nagyon sok rossz eredményt tudnak okozni minden hívőnek az életében. Bizony az élet különböző területein is meg kell, hogy fegyelmezzük magunkat, mert ezt a Biblia világosan tanítja. Ha nem jól megy a dolgunk, akkor nem Isten büntet bennünket, hanem ilyenkor saját magunk teszünk olyan rossz dolgokat, aminek ez a következménye. Erről már egyszer a pásztorkonferencián szoltam, de most részletesebben meg fogjuk nézni, hogy mi a megigazultságunk Isten előtt, emberek előtt, és a világ előtt. Úgy is nevezhetném, hogy a három fajta megigazulás, de az így nem teljesen jó, hanem talán az, hogy hogyan tudunk megállni Isten előtt? Hogyan tudunk megállni az emberek előtt? Tehát ember és ember viszonylatában. Hogyan tudunk megállni a világ előtt, és a hatalmasságok előtt, és ehhez meg fogjuk nézni Péter levelét. Először nézzük meg az Istenhez való viszonyunkat, mert ma erről nem fogok sokat prédikálni. Az elmúlt alkalmakkor rengeteget beszéltem a megigazultságról, hogy Isten előtt igaznak nyilvánítottunk ki. De nézzük meg a Példabeszédekből Igét.

Példabeszédek 17,15.

15. Aki igaznak mondja a bűnöst, és kárhoztatja az igazat, utálatos az Úrnak egyaránt mind a kettő.

Egy dolgot le kell szögeznünk, hogy mi Isten előtt igazzá nyilvánítottunk Jézus keresztye miatt. Nem a mi cselekedeteink miatt, hanem Jézus keresztye miatt, Jézus megváltói munkája miatt. Soha ne mondd magad bűnösnek! Ha egy keresztyén azt mondja valakiről, hogy bűnös, az utálatos az Úrnak, mert nem bűnös. De ha ugyanezt mondod magadról, az ugyanúgy utálatos az Úrnak. Egy keresztyén, aki Krisztusban van, akit Jézus vére megmosott, az már többé nem bűnös, hanem igaz. Az nem azt jelenti, hogy minden cselekedete igaz lesz. De ő Isten előtti állapotában igaz. Vannak olyanok, akik pedig igaznak tartják magukat, és nem igazak. Mert úgy gondolják, ha fölvesznek valamilyen szent ruhát, vagy fölvesznek valamilyen viselkedési formát, akkor ők attól igazzá válnak, és úgy viselkednek, mintha igazak lennének. Mondják, hogy én szent vagyok, ne közelíts hozzám, mert én ezt tettem, azt tettem, amazt tettem. Olvasunk a farizeusokról, úgy tesznek, mintha igazak lennének, de nincsenek újjászülvén, nincs bennük a Krisztus. Nincs bennük Isten igazsága. Mind a kettő utálatos az úrnak. Ezért nézzük meg az 1Péter levelében az Írást. Itt le van írva egy-két dolog.

1Péter 2,9–17.

9. Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket;

Itt megnéztem a görög szótárt, és nagyon érdekes dolgot találtam. A nemzetség szóra a görög két szót használ, az egyik a *genosz*, innen származik talán a genetika szó, ami leszármazást jelent, és van az *ethosz*, az pedig a nemzetségek, az etnikumok, a népek. Tehát ezt a két szót használja a görög a nemzetekre. Megdöbbenő, ami ide van írva. Ez nagyon sokat fog nekünk segíteni. Tehát azt mondja, hogy mi pedig választott nemzetség, itt a *genosz* áll. Azt jelenti, hogy mi vagyunk Isten vér szerinti leszármazottjai. Az Ő leszármazottjai vagyunk. Egy királyi leszármazott vagy, egy papi leszármazott vagy. A papi nemzetség Áron nemzetségéből jött. Ki a mi főpapunk? Jézus a mi főpapunk. Ki a mi Királyunk? A királyok Királya. Mi a királynak és a papnak vagyunk az egyenes ági leszármazottjai. Beleszülettünk Isten családjába, Isten népe vagyunk, hogy hirdessük annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el bennünket. De ha ostobaságot teszel, akkor is király vagy. Ha ostobaságot teszel, akkor is pap maradsz. Legfeljebb egy ostoba pap leszel, vagy egy ostoba király. De akkor is a te nemzetséged, mert te akkor is királyként vagy számon tartva, ha eltévesztesz is valamit. Ha elrontasz valamit, akkor királyként vétkezel, vagy papként vétkezel. De attól a te királyi voltod, a papi mivoltod nem fog megváltozni.

Már nagyon sok helyről közelítettük meg a megigazultságot, meg az üdvösséget. Ez egy nagyon csodálatos vers. Amikor ezt megtaláltam, nagyon megörültem neki. Ez fog segíteni

nekünk. Tudjad azt, hogy te egy király és egy papi leszármazott vagy, Isten családjába tartozol. Isten előtt igaz vagy.

10. Akik hajdan nem voltatok nép, most pedig Isten népe vagytok; akik egykor kegyelem nélkül voltatok, most pedig kegyelmet nyertetek.

A korábbi voltunk. Nem voltunk nép, nem voltunk Isten népe. Nem voltunk Isten nemzetsége. Nem tartoztunk Istenhez. Most pedig kegyelmet kaptunk. Miről szól a kegyelem? Jézusról szól. Jézusról szól az Evangélium, minden róla szól, mi pedig Őbenne vagyunk megáldva. Kegyelmet nyertünk. Eddig arról volt szó, hogy Istennel milyen a viszonyunk, most pedig arról fogunk beszélni, hogyan képviseljük Krisztust az emberek előtt. Ez egy másik kérdés. Ez a három kérdés, ami felmerül: hogyan állunk meg Isten előtt? Már látjuk, mi igazak vagyunk Isten előtt, királyok és papok vagyunk, és az Ő leszármazottjai vagyunk, az Ő genoszai vagyunk. Az Ő génjéből valók vagyunk. Mi a történet a továbbiakban? Nézzük meg:

11. Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitézkednek;

Itt megint ugyanarról van szó, amit az első ígeversünkben, az 1Korinthusi levélben olvastunk. Meg kell tartóztatni magunkat testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitézkednek. Nem tudtam megállni, hogy meg ne nézzem a lélek szót, hogy mit ír itt az eredeti görög: itt pszichét ír. Itt nem a szellemünket írja, hanem a lélek szót, jó a fordításunk. Mit ír a Biblia erről? Mi ennek a szónak a jelentése? A görög nyelvtudósok szerint ez mentális egészséget jelent, és józan gondolkodást. Így egy kicsit megint más színben tűnik fel az Ige. Tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a normális józan gondolkodás ellen vannak, és vitézkednek. Nagyon sok ilyen dolog van, hogy az emberek elvesztik a mentális egészségüket, elvesztik a józan gondolkodásukat. Ezt tanítja a Biblia is, hogy így van.

12. Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy amiben rágalmaznak titeket mint gonosztevőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.

Itt arról beszél a Biblia, hogy hogyan álljunk meg a világ előtt, hogyan álljunk meg a pogány emberek előtt. Tudjátok, a pogány embernek nincs Bibliája. A pogány ember Bibliája te vagy. Lehet, hogy te vagy az egyetlen Biblia, amit olvas. Lehet, hogy a munkahelyeden te vagy az egyetlen keresztény, te vagy az egyetlen lux világosság a sötétségben, és az emberek téged látnak. Őnekik olyan lesz az istenképük, amit rajtad látnak. Amit rólad látnak. Azt a kérdést fogják fölteni maguknak, hogy szeretnék-e olyan lenni, mint te? Vágyom-e azt, ami nálad van, vagy nem? Nagyon érdekes. Nem mindegy, hogyan képviseljük a világ előtt az Evangéliumot és Krisztust. Mi vagyunk Krisztus küldöttei, a képviselői, és a világ bennünket lát. Egyáltalán nem mindegy, hogyan viselkedünk a világ előtt.

Az egyik weboldalamra föl tettem egy orvosnak a bizonyosságát, talán még valahol fönt is van. Egy sebészorvos volt, aki hívővé lett. Egyetlen kollégája sem volt hívő. Állandóan hívták magukkal, hogy gyere, menjünk bulizni, menjünk csajozni! Fiatal orvosokról volt szó. Ő erre azt mondta, hogy nem, mert ő keresztény. Mindenki gúnyolta őt. Például így, hogy: Félsz az asszonytól! Tudjátok, a világi szöveg, ami ilyenkor el szokott hangzani. De ő megállt hitben. Ő hívő, szereti Istent, szereti az Urat, szereti a családját, nem szeretne ezekben a kicsapongásokban részt venni. Egy dologban viszont kiváló volt a többiek között: mindig pontos volt, soha nem késett el. Nagyon fontos ez is.

Ezek apróságok, nagyon-nagyon fontos apróságok. Elvehetünk az emberektől akármit, vissza tudjuk nekik adni, de egy dolgot soha nem tudsz visszaadni valakinek: az idejét. Ha valakinek ellopjuk az idejét, azt nem tudjuk visszaadni. A homokszemek peregnének. Erről külön világi tanfolyamokat tartanak, az időgazdálkodásról, hogy az ördög hogyan lop meg bennünket, például az idő területén. Valaki egyszerűen nem tudja beosztani az idejét. Meg

lehet tanulni, hogy napi öt perc tervezéssel naponta több órát meg tudsz spórolni. Ha van ezer dolgod, akkor egyszerűen föl kell írni. Hálát adok Istennek, hogy olyan helyre kerültem annak idején, ahol megtanítottak, hogy ha reggel felkeltünk, írjuk össze az elvégzendő dolgainkat, és tegyük fontossági sorrendbe. Egész nap nem azon jár a fejed, hogy mit hagytál el, mit felejtettél el, mit nem fizettél be: telefonszámlát, villanyszámlát. Valakinél kikapcsolták az áramot, mert elfelejtette befizetni a villanyszámláját. Megesett. Miért? Mert rendszertelen ezen a területen. Ezek apró bosszúságok, aminek sok-sok következménye lehet. Például a késésnek, ha valaki nem tud elindulni időben. Reggel beáll a szekrény elé, és fölpróbál harminc ruhát. Mit vegyek föl? Nem tudom. Nem tudod eldönteni, hogy mit vegyél föl. Már indulni kéne, de még mindig ott tartasz, hogy nem tudom, mit vegyek föl. Már mindenki tükön ül, már indulni kellene, de nem tudunk elindulni, mert nem tudja, mit vegyen föl. Három hete tudja, hogy hova megyünk, de aznap reggel még nem tudja, mit vegyen föl! És ezzel elmegy az idő. Ki lehet készíteni előző este a ruhákat.

Megtanították nekünk, hogy lehet öt perc alatt becsomagolni egy bőröndöt, mikor jön egy telefon külföldről, hogy pár óra múlva találkozunk. Hogy lehet ezt megtenni? Nagyon egyszerű: egy papírt, amire felírtam a szükséges dolgokat, beleteszek a bőröndbe, és soha nem hagytam otthon semmit, miután először otthon hagytam mindent. Fölírtam, beletettem egy bőröndbe, hogy ezt és ezt kell összecsomagolni, így öt perc alatt össze lehet csomagolni. Ezek apróságok, nagyon jelentéktelennek látszanak. Ezek a kis rókák, a nagyon pici rókák, de utána mi történik? Ideges vagy az úton, elkezdesz gyorsan hajtani, tuti, hogy beleszaladsz egy traffipaxba, az 100%, hogy meg fognak büntetni, és még a legrosszabb esetben az is bekövetkezhet, hogy ezek az apróságok valakinek az életébe kerülhetnek. Isten meg akar óvni bennünket attól, hogy ilyen zűrzavarba kerüljünk. Meg kell fegyelmeznünk magunkat ezen a téren is.

Tehát sok-sok ilyen dolog adódik mindenkinek az életében. De ha ki akarsz vágni egy nagy fát, akkor tudod-e, mit kell tenni? Ki lehet vágni egy nagy fát úgy is, hogy nekiállsz, és egyszerre kivágod. Vagy megteheted azt is, hogy minden reggel fogod a baltádat, és odacsapsz annak a fának egyet. Minden reggel. Másnap reggel fölkelsz, és megint odacsapsz annak a fának egyet. És ezt így folytatod minden reggel. Mit gondolsz, egy idő után mi fog történni azzal a fával? Ki fog dőlni. Ez fog történni, ha kitartóan teszed. Erről beszél a Biblia, hogy kitartónak kell lenni. Bizonyos dolgokban meg kell fegyelmeznünk magunkat, és ez is az a terület. Tehát jól kell viselnünk magunkat a pogányok között, hogy ne rágalmazzanak minket. Nézzük a világhoz való viszonyunkat:

13. Az Úrért vessétek magatokat alá minden emberi rendelésnek, akár királyoknak, mint feljebbvalónak.

14. Akár helytartóknak, mint akiket Ő küld a gonosztévők megbüntetésére, a jó cselekvőknek pedig dicsérésére.

15. Mert az az Isten akarata, hogy jót cselekedvén, elnémissátok a balgatag emberek tudatlanságát.

16. Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói.

A 17-es vers gyönyörűen összefoglalja mind a hármat.

17. Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek.

Az „atyafiúságot szeressétek” – ez az egymáshoz való viszonyunk. Ez az a három terület, ahol meg kell állnunk. Meg kell állnunk Isten előtt – ez a legkönnyebb dolog, Jézus vére miatt. Meg kell tudni állni az emberek előtt, és meg kell tudni állni a hatóságok előtt is. Ha még nézzük a Róma 13-at – ezt gyakran alkalmaztam, amikor még voltak a határon ellenőrzések. Amikor Szlovákiában kezdtünk evangelizálni 22 évvel ezelőtt, határokon kellett átmenni, és az autóban voltak mindig a hangszerek, meg az evangelizációhoz tartozó cuccok.

Azt mondtuk, hogy mi tulajdonképpen kollégák vagyunk, mert Istent szolgáljuk. Nézett rám a vámos és a rendőr értetlenül. Én erre így folytattam, hogy: Hát itt van leírva a Bibliában, nézze csak meg: Róma 13! Sokan azt hiszik, hogy a világi törvényeknek nem kell engedelmeskedni. De igen! Meg kell tartani a világi törvényeket! Ez is nagyon sok bosszúságot tud okozni az embereknek. Vannak olyan emberek, akik ezt figyelmen kívül hagyták, vannak keresztények, akik börtönben vannak. Nagyon sajnálatos eset, mert egyszerűen figyelmen kívül hagyják a világi dolgokat. Nagyon-nagyon meg tud lopni embereket, családokat tud tönkretenni egy-egy rossz döntés, amikor figyelmen kívül hagyjuk a világi törvényeket. A Biblia erre is figyelmeztet bennünket. Nem szeretjük ezeket hallani, de amikor bajba kerülünk emiatt, akkor nem Isten hagyott el bennünket. Nem Isten volt az, aki megbüntetett minket! Isten nem büntet meg bennünket, és nem is az ördög volt annyira a hibás, hanem mi, a mi oda nem figyelésünk.

Róma 13,1–8.

1. Mindenki engedelmeskedjék a felsőbb hatalmasságoknak; mert nincs hatalmasság, hanem csak Istentől: amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek.

Tehát honnan vannak a királyok, honnan vannak a vezetők? Istentől rendeltettek, és ezt tudomásul kell venni!

2. Aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelkezésének támad ellene; akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek.

Nem Isten fog elítélni, nem Isten fog megbüntetni, Isten továbbra is szeretni fog téged. Nem lehet következmények nélkül csinálni semmit. Mindennek van következménye.

3. Mert a fejedelmek nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettentésére vannak. Akarod-e pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedjed a jót, és dicséreted lesz attól.

4. Mert Isten szolgálja ő a te javadra. Ha pedig a gonoszt cselekszed, félj: mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgálja bosszúálló a haragra annak, aki gonoszt cselekszik.

Ezt szoktam megmutatni a vámosnak, ezt az igeverset, hogy lássa: Isten szolgálja ő. Tehát vannak a rendőrök, vannak azok az emberek, akik a rendre figyelnek, mert vannak olyan emberek, akik másoknak károkat akarnak okozni. Tehát ők valójában a rendet tartják fenn, és ezt tiszteletben kell tartanunk. Volt egy időszak, amikor az ember nem szívesen látta a rendőrt, főleg nem akkor, amikor megbüntette. De végül is ő akkor is Isten szolgálja.

5. Annakokáért szükség engedelmeskedni, nemcsak a haragért, hanem a lelkiismeretért is.

6. Mert azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgálói ők, kik ugyanabban foglalatoskodnak.

7. Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet.

8. Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.

Róma 12,16–18.

16. Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek; ne kevélykedjete, hanem az alázatosakhoz szabjátok magatokat. Ne legyetek bölcsek timagatokban.

17. Senki gonoszért gonosszal ne fizessen. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt.

A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt. Olvassuk a Márk 11-ben a fügefát történetét, amikor Jézus elátkozta a fügefát, mert nem volt rajta gyümölcs, csak levél. Sokáig nem értettem ezt a példázatot. Aztán ültettünk egy fügefát, ami állandóan kifagyott. De egyik évben észhez tért, és megláttam, hogy a vesszőkön kis bogyók jelentek meg. Akkor esett le a tantusz, hogy hoppá! Miért átkozta el Jézus azt a fügefát? Azért, mert amikor a fügefát terem,

akkor először nem a levele jön elő, hanem a gyümölcs. Ez egy döbbenetes dolog! Le is fényképeztem mindjárt, hogy jön elő a gyümölcs. Ha egy fügefán van levél, akkor az előbb gyümölcsöt kell, hogy teremjen. Nagyon sok keresztény van, akik látszólag keresztények. Külsőségekben láttatják, például a nyakukban lóg a kereszt, az autójuk hátulján a halacska-matrica. Most nehogy ne cipeld a keresztet, és letedd, mert én mondom! Nyugodtan tedd fel a keresztet! De én sokáig nem raktam ki az autómra a halacsát, mert nem mindig úgy közlekedtem, ahogy az egy keresztényhez illik. Most már nyugodtan kitehetném, de nagyon sok a levél. Isten azt szeretné, ha gyümölcsöt teremne az életünk. Ha gyümölcsöző lenne az életünk. Mik a gyümölcsök? A szeretet, az öröm. Mindez mit fog hozni nekünk? Örömet, békességet, és sok-sok minden jót hoz nekünk Isten Igéje.

18. Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljete.

Békességben éljete, ne a haragot, ne a patvarkodást tápláljátok! Ez mind árt és rombol és ronszol bennünket. Az Úr intése a fiaknak van. Ezeket az igeverseket azért olvasom fel, mert nagyon sokszor ezeket az emberek kárhoztatására használják. Nagyon sokan értelmezik félre ezeket az igeverseket.

Zsidó 12,5–9.

5. És elfeledkeztetek-é az intésről, amely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vesd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lankadj, ha ő dorgál téged;

Tehát amikor ezeket az igeverseket olvassuk, nagyon nem szeretjük hallgatni. Sokan úgy értelmezik ezt az igeverset, hogy Isten megbüntet bennünket, ha valami rosszat teszünk. Isten betegséget ad ránk, rákkal sújt minket. Megbüntet bennünket balesettel, mert az Úr így fenyít meg minket. Nem, itt a tanításról van szó. Korábban megnéztem a görög fordítást, hogy itt a tanításról van szó. Amikor az Úr fenyítéséről beszél a Biblia, akkor az Úr tanítani akar bennünket. Tehát itt nem arról van szó, hogy azzal kínozza a gyermekeit Isten, hogy betegséget ad. Te, mint természetes szülő, természetes szinten, gyárilag normálisabb szinten tudunk viselkedni néha, mint keresztényként. Mert minden természetes szülő nem úgy bünteti meg a gyermekét, hogy megbetegíti, hanem úgy, hogy tanítja, oktatja, neveli őt. Igaz? Tehát megfenyíted őt. Elmondod neki: Ezt ne tedd, azt ne tedd, ez lenne helyes! Itt pontosan ugyanerről van szó.

6. Mert akit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindenkit, akit fiává fogad.

7. Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, akit meg nem fenyít az apa?

Tehát itt nem arról van szó, hogy Isten megbüntet bennünket. Mi büntetjük meg saját magunkat, ha nem a helyes dolgokat tesszük. Az, hogy mennyire nem erről van szó, mindjárt ki fog derülni.

8. Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenki részesül, akkor fattyak vagytok és nem fiak.

9. Aztán, a mi testi apáink fenyítették minket és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább alávetjük magunkat a szellemek Atyjának, és élünk!

Isten nem úgy büntet meg, hogy meghaljal, nem balesetekkel, nem rákkal büntet, hanem ha engedelmeskedünk, akkor élünk. Mégpedig egy nagyon jó életünk lesz. Ehhez le kell vetni nagyon sok rossz szokást, és meg kell vetnünk a testünket. Tudtátok-e, hogy egy gramm arany kinyeréséhez 10 tonna meddőt kell feldolgozni, amíg előjön az igazi kincs? Ugyanez van velünk is. Rengeteg olyan dolog rakódott ránk, amiket le kell vetnünk. A rossz szokásaink, a rossz hagyományaink, a rossz tradícióink, és folytathatnám tovább. Nekünk föl kell növekednünk Isten Igéjén. A legfontosabb dolog, ha szeretnénk Isten áldásait, ha szeretnénk megszabadulni sok rossz szokásunktól, akkor először is Isten arcát kell, hogy keressük, és Istennek a vezetését kell keresnünk. Ehhez nem lehet megúszni azt, hogy időt töltünk Isten Igéjével.

Időt tölteni! Nagyon sok embert távolít el a gonosz Isten Igéjének a hallgatásától. Van egy másik ilyen „kis róka”, amit megfogunk. Az egyik a kívánság, a másik, hogy emberek elhagyják az Istentől rendelt helyüket. Ez is nagyon fontos dolog. Sajnos, hallani olyan üzeneteket, hogy: Nyugodtan elmehetsz a helyedről! Nyugodtan váltsál gyülekezetet, Isten nem haragszik rád. Ez igaz. Az a szomorú az egészben, hogy igaz. De én ezt azért nem merném innen nyugodtan prédikálni a pulpitusról. Nagyon egyszerű oknál fogva. Ehhez is önfegyelem kell. Amikor elmegyünk egy gyülekezetbe, mindegy, melyik egyházba mész, embereket fogsz találni. Olyan embereket, mint te meg én. Olyan tökéletleneket, mint te meg én. Bárhova mész, ha elmész, oda is magaddal viszed magadat. Tehát ott is viszed magaddal, importárod magaddal azokat a dolgokat. Nagyon sok embert akaszt meg itt az ellenség azzal, hogy megsértődik. Ezek a gyufaszálak. A versenypályán vannak ezek a gyufaszálak. Nagyon sokan elhagyják a helyüket. Megteheted, Isten nem haragszik rád. Isten továbbra is szeret téged. Vannak olyan tanítások, hogyha elmész, akkor a pokolba fogsz kerülni. Hazugság! Nem igaz! Bármikor megteheted, de én ezzel nagyon óvatos lennék. Az 1Korinthus 12,18-at olvassuk el. Akik ezt prédikálták, ezt az igeverset nem hallottam tőlük.

1Korinthus 12,18.

18. Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, amint akarta.

Ki helyezett téged ide, ha itt vagy? Ha nem Isten helyezett ide téged, akkor tényleg jobb, ha elmész. Mert akkor ez nem a te helyed, akkor téged Isten nem tud megáldani. Minden vasárnap jönnek újak, akik először jönnek. Akiket én úgy hívok, hogy cserepes virág keresztények. Minden héten átültetik őket, minden héten másik cserépben vannak. Szerinted mikor lesz azon termés? Ha egy növényt átültetsz minden héten, lesz azon gyümölcs? Nem! Amikor én beszélek egy új emberrel, az első dolog, amit megkérdezek, hogy jársz-e gyülekezetbe? Hova jársz, hova plántált el Isten? Megvan már a helyed? Mindig elmondom neki, hogyha ez az a hely, akkor maradj itt, ha nem, akkor menj oda, ahova Isten helyezett téged! Mert neked is az lesz áldás, meg nekünk sem lesz áldás, ha olyan emberek vannak itt, akiket nem Isten tett ide. Akiket nem Isten helyezett ide. Isten helyezte el a tagokat a testben.

Az ördög meg fog kísérteni ezzel kapcsolatban téged is. Engem is megkísértett, és téged is meg fog kísérteni. Elmondom neked előre, hogy fognak sérelmek érni a gyülekezetben. Ha idejössz, itt is, és ha elmész egy másikba, ott is. Mert, mint mondtam, mindenhol emberek vannak. Még nem növekedtünk fel, egyikünk sem, hajlamosak vagyunk arra, hogy megsértődjünk. Például: Elfoglalták a helyemet, most hova üljek? Én már nem vagyok fontos, akkor én elmegyek! Tehát ilyen sérelmek lehetnek. Hallottunk már ilyeneket, igaz? Itt nem szeretnek engem, itt nem becsülnék meg engem! Én, én, én, szegény én! Jön az önsajnálat, és bizony ilyenkor a gonosz elérte a célját. Tehát Isten helyezte. Nézzünk még példákat erre. Ez egy eléggé fontos terület, ezért ezt végigbeszéljük. Nézzük meg Ábrahám elhívását:

1Mózes 12,1–3.

1. És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok néked.

2. És nagy nemzetté teszek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.

3. És megáldom azokat, a kik téged áldanak, és a ki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak te benned a föld minden nemzetségei.

Itt vannak az Ábrahámnak tett ígéreték: Áldás leszel, megáldatnak benned a föld minden nemzetségei. Előtte mit mondott? Hova menjen? Arra a földre, amit én mutatok neked. Isten is mutat neked egy földet, mutat neked egy helyet, ahova téged elhívott, ahol Isten meg tud áldani. Nézzünk újszövetségi Igéket is, hogy ez így van. Ha én bármi ilyen döntést hoznék – hozhattam volna ilyen döntést, csak előtte megbeszéltem valakivel, hogy tényleg Ő tett-e ide engem. Ha tényleg Ő tett ide, akkor annak célja van. Az, hogy téged ide helyezett Isten, annak

igen komoly célja van. Az első célja az, hogy szeretne megáldani. A másik az, hogy te közösségben éld meg a hitedet. Tehát, hogy közösségben növekedjél föl. Isten így teremtette az embert. Isten így rendelte. Tehát a gyülekezet nem egy földi találmány, nem valamelyik pásztor találta ki. Hanem az egy olyan fontos hely, ahol te tudsz növekedni. Nézzük meg Izsákot, amikor elment Gérárba.

1Mózes 26,2–4.

2. Mert megjelent néki az Úr és ezt mondotta vala: Ne menj alá Egyiptomba! Lakjál azon a földön, melyet mondok tenéked.

Itt mit mondott Izsáknak? Ne menj sehova, maradj ott, ahol vagy. Egyiptomban volt. Ott szárazság volt, és az nem egy jó hely, ahol szárazság van. Vannak olyan helyek, ahol néha szárazság van. Akkor is mit mondott Isten Izsáknak? Maradj ott!

3. Tartózkodjál ezen a földön, és én veled leszek és megáldalak téged; mert tenéked és a te magodnak adom mindezeket a földeket, és megerősítem az esküvést, amellyel megesküdtem Ábrahámnak, a te atyádnak.

4. És megsokasítom a te magodat, mint az ég csillagait, és a te magodnak adom mind ezeket a földeket: és megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei;

Most figyelj. Mire hivatkozik itt Isten? Ábrahám engedelmességére. Ábrahám nem volt törvény alatt, akkor még Ábrám volt, nem volt törvény alatt, és mégis erre hivatkozik Isten: mivelhogy Ábrahám az én szavamra megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet, törvényeimet.

Nem volt még mózesi törvény, de Isten szavát megfogadta, megtartotta, megfegyelmelte magát Ábrahám. Megfegyelmelte magát Izsák is, és ott maradt azon a földön. Mi lett az engedelmességének az eredménye?

1Mózes 26,12–14.

12. És vete Izsák azon a földön, és lett néki abban az esztendőben száz annyira, mert megáldá őt az Úr.

Száraz helyen volt, rossz helyen volt, olyan helyen volt, ahol nem jó tartózkodni, ahol szárazság van, aszály van, de Isten azt mondta: Maradj ott! És vetett azon a földön. Mi történt? Lett abban az esztendőben száz annyija, mert megáldotta őt az Úr.

13. És gyarapodék az a férfiú, és mind elébb megy vala a gyarapodásban, mígnem igen nagygyá lett.

14. És volt néki apró és öreg barma és sok cselédje, s irigykedének rá a filiszteusok.

Azt szeretné Isten, ha a filiszteusok – ami a világ jelképe –, tehát a világ irigykedne rád. Mert Isten elrendelt egy helyet mindegyikünknek, ahol növekedjünk, ahol gyarapodjunk. János 3. levelével kezdtük, hogy azt akarja Isten, hogy egészségesek legyünk, gyógyultak legyünk, áldottak legyünk, mindenben jól menjen a dolgunk. De nem lehet azt megtenni következmények nélkül, hogy ellene mondjunk Istennek. Minden cselekedetünknek van következménye. Nézd meg Jákobot, az ő cselekedetének is volt következménye. Jákob hazudott, átverte az apját, Izsákot, hazudott neki. Azt mondta: Én vagyok Ézsau. Igaz? Hazudott. Hazudott Ézsau is, sőt lopott tőle, ellopta az elsőszülöttségi jogát. Mibe került ez? Megúsza ezt fizetség nélkül? Nem úszta meg, mert el kellett menekülnie otthonról. Elment Lábánhoz, a nagybátyjához. Aztán mondta, hogy: Add nekem a kisebbik lányodat, Ráheld. Rendben, hét évig dolgozol érte. Eltelt a hét év, hozzáadta. Reggel felkelt, és Lea volt az ágyában. Hoppá, tévedés történt! Nem Ráheld vettem feleségül! Mi történt? Őt is átvágták. Őt is átvették. Elvetett valamit Jákob. Ő azt gondolta, hogy a kisebbik lányt vette feleségül, közben a nagyobbikat adták hozzá. Pedig hét évet robotolt érte. Akkor nem az volt, hogy mozi, színház, séta, és hozzám jön feleségül, akkoriban ez nem így ment. Hanem akkor hét évet le kellett dolgozni érte. Átverte őt, becsapta őt Lábán. Kellott fizetni? De Isten mit mondott? Isten azt mondta, hogy én veled vagyok akkor is, én téged akkor is megáldalak. De az ostobaságáért, a butaságáért meg kellett fizetnie az árat.

Tehát amit elvetünk, le is fogjuk aratni. Isten nem csúfoltatik meg, amit vet az ember, azt is fogja learatni. Ez igaz akkor is, ha keresztény vagy, és akkor is, ha nem. Amikor erről beszélünk, akkor nem törvényeket prédikálunk nektek, hanem azt, amire a Biblia is figyelmeztet, hogy nem mindegy, hogyan képviseljük Istent a pogányok előtt. Nem mindegy az, hogy a mi életünk hogyan teljesedik ki. A te életed a Biblia, azt fogja olvasni a világ, azt fogja látni. Akarja-e Krisztust? Szeretné-e azt, ami nálad van? Szeretném-e azt az örömet, azt a szeretetet, azt a békességet, azokat az áldásokat, ami nálad van, vagy nem szeretném? Nem mindegy, hogy mit látnak az emberek rajtunk. Isten szeretni fog akkor is, ha ostobaságot csinálunk, akkor is, ha elrontunk dolgokat. Akkor nem kárhoztatni kell magunkat. Nem el kell szaladni Istentől, hanem Istenhez kell szaladni, mert nála van a megoldás.

A bűn az rossz, az gonosz. Ha eltévesztünk dolgokat, learatjuk a következményeket, learatjuk a gyümölcsöket. Ezért szeretné Isten azt, hogy az Ő útján járjunk. Azt tegyük, ami az Igéjében le van írva, mert az a javunkra, az az áldásunkra van. Amikor Ádám elbukott, nem mondta neki Isten: Most agyoncsaplak, ha vétkezel! Nem ezt mondta neki. Mit mondott? Lesz következménye, ha eszel a tiltott fa gyümölcséből. Nem azt mondta, hogy: Agyonverlek, agyoncsaplak, elpusztítalak, ha eszel róla! Hanem mit mondott neki? Meg fogsz halni! Ugyanez történik velünk is, szellemi értelemben is. Hogyha nem járunk a gyülekezetbe, ha nem hallgatjuk Isten Igéjét, ha nem tartunk közösséget Istennel, akkor szellemi értelemben meg fogunk halni – úgymond – egy kicsit. Nem elkárhozunk, nehogy félreértsd, hanem megromlik a kapcsolatunk Istennel. És ez nem a javunkra, nem a hasznunkra, és nem az áldásunkra van. Isten szeretné beteljesíteni azt az életünkben, amit a János 3. levelében olvastunk. Ez Isten vágya, ez az Ő célja. Meg kell tenni az erőfeszítéseket, és győztes futást fogunk futni. Meg fogjuk futni a pályánkat győztesen. Végezetül eltételek nekem az igazság koronája, amit megad az igaz Bíró – nem pontosan idéztem, a 2Timótheus 4,8-ban van. Tehát ezért a jutalomért futunk. Nem veszítjük el a jutalmunkat, hanem megfutjuk a pályánkat. Kitartással futjuk meg, ha kell, erőfeszítést hozunk. A gonosz pedig le van győzve, és áldottak vagyunk. Halleluja! Dicsérjük az Urat! Köszönjük! Isten csodálatos! Csodákat tesz! Cselekszik! Gyógyulások vannak! Isten szeretne megáldani bennünket. Köszönjük Neki, az Ő Igéjét! Hálát és dicsőséget adunk Neki!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.